

From: EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>
Date: Friday, January 2, 2026, 9:29 AM
To: EK-postbus <postbus@eerstekamer.nl>
Subject: FW: Re: Fwd: Re: Westerling

Van: 5.1.2.e <5.1.2.e@hetnet.nl>

Verzonden: donderdag 1 januari 2026 22:39

Aan: R. van Aelst-den Uijl <lies.vanaelst@eerstekamer.nl>; Willemijn Aerds <willemijn.aerds@eerstekamer.nl>; Bastiaan van Apeldoorn <bastiaan.vanapeldoorn@eerstekamer.nl>; Janny Bakker-Klein <janny.bakker@eerstekamer.nl>; Pim van Ballekom <pim.vanballekom@eerstekamer.nl>; Ruben Baumgarten <ruben.baumgarten@eerstekamer.nl>; fatimazhra.belhirsch@eerstekamer.nl; Ilse Bezaan <ilse.bezaan@eerstekamer.nl>; Karin van Bijsterveld <karin.vanbijsterveld@eerstekamer.nl>; Theo Bovens <theo.bovens@eerstekamer.nl>; EK-voorzitter <voorzitter@eerstekamer.nl>; Robert Croll <robert.croll@eerstekamer.nl>; Ferd Crone <ferd.crone@eerstekamer.nl>; Johan Dassing <johan.dassing@eerstekamer.nl>; Boris Dittrich <boris.dittrich@eerstekamer.nl>; Hugo Doornhof <hugo.doornhof@eerstekamer.nl>; Mary Fiers <mary.fiers@eerstekamer.nl>; Robert van Gasteren <robert.vangasteren@eerstekamer.nl>; paulien.geerdink@eerstekamer.nl; Math Goossen <math.goossen@eerstekamer.nl>; Auke van der Goot <auke.vandergoot@eerstekamer.nl>; Arie Griffioen <arie.griffioen@eerstekamer.nl>; Roel van Gurp <roel.vangurp@eerstekamer.nl>; Eddy Hartog <eddy.hartog@eerstekamer.nl>; Alexander van Hattem <alexander.vanhattem@eerstekamer.nl>; eugene.heijnen@eerstekamer.nl; Eric Holterhues <eric.holterhues@eerstekamer.nl>; Tineke Huizinga-Heringa <tineke.huizinga@eerstekamer.nl>; Rik Janssen <rik.janssen@eerstekamer.nl>; Hetty Janssen-van Helvoort <hetty.janssen@eerstekamer.nl>; Wim Jaspers <wim.jaspers@eerstekamer.nl>; Marian Kaljouw <marian.kaljouw@eerstekamer.nl>; Farah Karimi <farah.karimi@eerstekamer.nl>; Eric Kemperman <eric.kemperman@eerstekamer.nl>; Ton van Kesteren <ton.vankesteren@eerstekamer.nl>; Tanja Klip-Martin <tanja.klip-martin@eerstekamer.nl>; Saskia Kluit <saskia.kluit@eerstekamer.nl>; Frans van Knapen <frans.vanknapen@eerstekamer.nl>; Niko Koffeman <n.koffeman@eerstekamer.nl>; Bart Kroon <bart.kroon@eerstekamer.nl>; Ilona Lagas <ilona.lagas@eerstekamer.nl>; Andrea van Langen-Visbeek <andrea.vanlangen@eerstekamer.nl>; Robbert Lievense <robbert.lievense@eerstekamer.nl>; Henk Marquart Scholtz <henk.marquartscholtz@eerstekamer.nl>; Randy Martens <randy.martens@eerstekamer.nl>; Paul van Meenen <paul.vanmeenen@eerstekamer.nl>; Henk-Jan Meijer <henk-jan.meijer@eerstekamer.nl>; Carla Moonen <carla.moonen@eerstekamer.nl>; annabel.nanninga@eerstekamer.nl; Peter Nicolaï <peter.nicolai@eerstekamer.nl>; Joris van den Oetelaar <joris.vandenoetelaar@eerstekamer.nl>; Gert-Jan Oplaat <gert-jan.oplaat@eerstekamer.nl>; Tekke Panman <tekke.panman@eerstekamer.nl>; Gaby Perin-Gopie <gaby.perin-gopie@eerstekamer.nl>; Koen Petersen <koen.petersen@eerstekamer.nl>; Greet Prins <greet.prins@eerstekamer.nl>; Artie Ramsodit <artie.ramsodit@eerstekamer.nl>; Jeroen Recourt <jeroen.recourt@eerstekamer.nl>; Theo Rietkerk <theo.rietkerk@eerstekamer.nl>; martin van rooijen <martin.vanrooijen@eerstekamer.nl>; Daan Roovers <daan.roovers@eerstekamer.nl>; Paul Rosenmöller <paul.rosenmoller@eerstekamer.nl>; Cees van de Sanden <cees.vandesanden@eerstekamer.nl>; Peter Schalk <peter.schalk@eerstekamer.nl>; edith.schippers@eerstekamer.nl; Gom van Strien <g.vstrien@eerstekamer.nl>; Hendrik-Jan Talsma <hendrik-jan.talsma@eerstekamer.nl>; Noortje Thijssen <noortje.thijssen@eerstekamer.nl>; Madeleine van Toorenborg <madeleine.vantoorenborg@eerstekamer.nl>; Gala Veldhoen <gala.veldhoen@eerstekamer.nl>; Ingrid Visseren-Hamakers <ingrid.visseren@eerstekamer.nl>; Rian Vogels <rian.vogels@eerstekamer.nl>; Mei Li Vos <MeiLi.Vos@eerstekamer.nl>; Marc de Vries <marc.devries@eerstekamer.nl>; Elly van Wijk <elly.vanwijk@eerstekamer.nl>

Onderwerp: Fwd: Re: Fwd: Re: Westerling

Waarde leden van de Eerste Kamer en de Tweede Kamer,

De onderstaande tekst "EXCUSES VOOR ONZE 'POLITIONELE ACTIES' OF EERHERSTEL VOOR WESTERLING?" is mijn bescheiden bijdrage (pag. 144 - 150 in een boek van 354 pagina's) aan een zeer recent verschenen boekwerk onder de inhoudelijke redactie en deels ook

van de hand van Mr. Bauke Geersing (overleden dd. 6 - 10 - 2025), dat als titel draagt " **DE ROBUUSTE WAARHEID OVER WESTERLING EN NEDERLANDS-INDIE.** "

Een uitgave van Uitgeverij ASPEKT nog net verschenen in 2025; ISBN: 9789464873849; NUR: 680.

Mr. Bauke Geersing, de hoofdauteur dus, vatte dit zijn derde en dus tevens laatste boekwerk, dat de rehabilitatie van Westerling als belangrijk thema had, als volgt samen op de achterkaft:

"In dit boek worden de leugens, het bedrog en de geschiedvervalsing opgehelderd, met nieuwe onthullingen, gebaseerd op tot recent geheime documenten en vele authentieke getuigenissen. Dat is de robuuste waarheid over Westerling."

(Dit schrijven gaat dus even niet over ons pensioenstelsel dat zeker nog wel eens aan bod zal komen.

De onderstaande tekst is uit een email-correspondentie gelicht waardoor de recente tekst voor de oudere tekst geplaatst word.

(De verzending aan 225 kamerleden is verdeeld over drie groepen van geadresseerden. De AVG-regels beschuldigen mij van 'spammen' als ik u alle 225 tegelijk deze brief toe zou sturen.)

Voorschoten 4-8-2025

Beste Bauke,

Ik heb nog eens met een kritische blik door mijn bijdrage heen gegaan.

Zie hieronder het resultaat.

Voor mij moet dit het wel zo ongeveer zijn maar jij bent natuurlijk vrij in de wijze waartop je met deze bijdrage omgaat.

Succes dus met de voltooiing van het Westerling document.

En op hoop van zegen voor de goede afloop (die Willemsorde is zeker zo verdiend als die van
5.1.2.e).

5.1.2.e

EXCUSES VOOR ONZE 'POLITIONELE ACTIES' OF EERHERSTEL VOOR WESTERLING?

" Geschiedenis is dat wat God in de wereld doet "

Wij schrijven 1955, ik was twaalf en pas overgegaan naar klas 2-Gym van het Christelijk Lyceum te Leiden. Daar maakte ik kennis met de docent 5.1.2.e onze nieuwe leraar Geschiedenis: lid van de Gereformeerde Kerken onderhoudende art. 31 van de Dordtse Kerkenordening (de zgn. 'vrijgemaakten', een soort scheurmakers), vrijgezel en met zijn leraarssalaris niet onbemiddeld, eigenaar van een zeilboot, (misschien iets te werelds?) en van een Volkswagen kever waarin hij op de binnenkanten van de achter-zijraampjes met doorzichtig plakband twee A5-postertjes had aangebracht met daarop de tekst "Ambon moet vrij". De heer 5.1.2.e was ook lid van de Stichting "Door de Eeuwen Trouw" die propaganda maakte voor een onafhankelijke "Republiek der Zuid Molukken". Het was een christelijk lyceum maar de collega's vonden dit overdreven. Zijn eerste les begon memorabel: Ga rechtop zitten, leg je schrift opengeslagen voor je neer met de pen er naast. Denk nu goed na, steek je vinger op als je het weet en geef mij antwoord op deze vraag: "Wat is Geschiedenis?" Het was even stil. Zijn schoolse aanpak leek voor het gymnasium minder gepast. Evenwel, een vraag is een vraag en dient te worden beantwoord en Geschiedenis was mijn lievelingsvak. Ik stak mijn vinger op, kreeg toestemming en legde uit: Geschiedenis, of historie, is dat deel van onze kennis van het verleden van de mensheid dat verkregen is uit geschreven bronnen; onze kennis van het menselijk

verleden daarvóór en daarbuiten, die niet gebaseerd is op geschreven bronnen maar op bijvoorbeeld opgravingen, is geen historie maar prehistorie - zo was het mij geleerd in de brugklas.

5.1.2.e keek zuinig: je antwoord is niet fout, maar het is niet het antwoord dat ik wilde horen; iemand anders? Iemand anders probeerde iets anders met hetzelfde resultaat. Niemand meer? Welnu, pak je pen op en schrijf: "Geschiedenis is dat wat God in de wereld doet". Wij slikten onze bevreemding weg en schreven. Je sprak een leraar niet tegen. En zijn definitie was trouwens in lijn met de leer van de gereformeerde kerk en de geschiedenislessen van mijn lagere school met de bijbel: God had ons land voorbestemd tot onafhankelijke protestants-christelijke natie onder het huis Oranje-Nassau. Thuis reageerde mijn vader tevreden: Eindelijk een leraar aan wie ik merk dat ik jullie naar een christelijke school stuur.

Onze leraar Geschiedenis meende ook zijn plicht te doen door ons in een soort capita-selecta-uren naast de lessen van vaderlandse en algemene geschiedenis van de 16^e en 17^e eeuw, te informeren over de dekolonisatie van Nederlands Indië en de politieke acties die hij illustreerde met voorgelezen capita selecta uit de memoires van kapitein Westerling (Mijn Memoires - Kapt. Westerling, 1952 - niet meer beschikbaar; er is op internet nog een Engelstalige versie te vinden: "Challenge to Terror - Raymond Westerling") die ons gepresenteerd werd als een voorbeeldige held. De afsluiting van die periode in 1949, met de overeenkomsten en bepalingen van de Ronde Tafel Conferentie (RTC) leidde in eerste instantie tot de stichting van de **federale** Republiek Indonesia Serikat maar toen die federale structuur door de nationalistten werd gesaboteerd ook tot het uitroepen van de Republiek der Zuid Molukken, een politieke actie waartoe volgens onze leraar de lokale bevolking van die eilandengroep weldegelijk het recht had binnen het raamwerk van de bepalingen van de RTC-overeenkomsten. Voor onze leraar stond het goed recht van de Ambonezen op een eigen staat net zo min ter discussie als het optreden van Westerling.

De tweede wereldoorlog was voorbij, het land was in wederopbouw, in Rotterdam stond centraal op het Hofplein Zadkine 's beeld "Stad zonder hart", de lonen waren uniform laag en de woningnood was groot maar werkeloosheid was een obsoleet begrip. In Zeeland waren na de watersnoodramp de dijken weer gedicht en werden de boerderijen herbouwd. Onze leraar Latijn,

5.1.2.e fulmineerde tegen de Marshallhulp: leningen van in totaal twee-en-twintig miljard gulden die Nederland onmogelijk ooit terug zou kunnen betalen, en ons Indië waren wij dus kwijt, hadden wij opgegeven, hadden wij uitgeleverd aan Soekarno en zijn misdadige benden aan wie wij ook de Ambonezen, onze bondgenoten in Indië sinds eeuwen her, uitgeleverd zouden hebben als de Nederlandse rechter daar niet een stokje voor gestoken had, zodat de Ambonezen toen naar Nederland afgevoerd waren om hier te worden gedemobiliseerd en gehuisvest in leegstaande concentratiekampen, waar zij nu kleumend en gebrek leidend, tevergeefs wachtten tot hun recht geschieden zou.

En ik, opgroeiende protestants-christelijke jongere, zag dit alles aan terwijl bij mij gedachten vorm kregen die - voorzichtig en met het nodige voorbehoud en de optie om snel te retireren mocht het zieleheil risico lopen, maar toch - de oude waarheden in twijfel begonnen te trekken.

Westerlings optreden, behoorde dat tot wat God in de wereld doet? Of is God een inbeelding?

Geschiedenis is dat wat in de wereld echt gebeurt

Maken wij nu een sprong in de tijd:

"Nederland stond in die tijd aan de verkeerde kant van de geschiedenis" aldus een commentaar van minister Bot (Balkenende II, 2005) betreffende de dekolonisatie van Indonesië. Dat kun je zeggen: Nederland verloor. Maar wie meent dat de geschiedenis de winnaar gelijk geeft, moet ook figuren als Sitting Bull of de Dalai Lama verwijzen naar die 'verkeerde kant van de geschiedenis'. Politici die zich zo opstellen, zouden - had Duitsland de oorlog gewonnen - excuses aanbieden voor het bombarderen van de Duitse steden en daarbij de Holocaust verzwijgen.

Onze media gingen mee in deze nieuwe meningsvorming en stemden in met de excuses van onze koning (jl. 10 maart 2020) voor de “geweldsontsporingen van Nederlandse zijde” tijdens de dekolonisatie van Indonesië, die periode die de laatste jaren dus opnieuw onderwerp is van historisch onderzoek. Daar is bijvoorbeeld Rémy Limpach met “De brandende kampongs van generaal Spoor”, door onze schrijvende pers uitvoerig en met lof gerecenseerd. Daar is ook Bauke Geersing met “Kapitein Raymond Westerling en de Zuid-Celebes affaire”, minstens zo belangrijk maar door onze schrijvende pers op enkele uitzonderingen na, collectief genegeerd. In feite veegt Geersing de vloer aan met het werk van Limpach en ik denk dat Geersing gelijk heeft en dat dat ook de reden is dat zijn werk zo goed als doodgezwegen wordt. Onpartijdigheid kan onze toonaangevende pers gewoonlijk niet worden aangewreven.

In de media-aandacht rond de excuses van de koning voor die ‘geweldsontsporingen’ van alleen de Nederlandse kant, bleven de onderstaande relevante aspecten van de historische context onbenoemd:

Aan Nederlands-Indië was door Koningin Wilhelmina in haar ‘Zeven December rede’ van 1942 een staatkundige onafhankelijkheid toegezegd, nl. dat *“Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao deel zullen hebben in het bestuur van het geheel, terwijl zij ieder op zichzelf de eigen, inwendige aangelegenheden in zelfstandigheid en steunend op eigen kracht, doch met de wil elkander bij te staan, zullen behartigen”*.

De ‘proklamasie’ waarmee Sukarno op 17.8.1945 Indonesië onafhankelijk verklaarde miste elk democratisch mandaat en was in feite afgedwongen door de pemuda’s en overige inlandse hulptroepen van de Japanse bezetter, die hen voorzag van een moderne legeruitrusting waarmee zij in augustus 1945 de dominante machtsfactor werden in Indonesië.

De onderliggende vraag bij deze machtsovername is precies die relatie van de rood-wit revolutionairen met de Japanse bezetter: Nederlands-Indië is gedurende drie en een half jaar Japanse bezetting geteisterd door een schrikbewind van maatschappelijke onderdrukking en rücksichtslose economische uitbuiting dat miljoenen slachtoffers maakte, meer dan de voorgaande drie en een halve eeuw koloniaal gezag dat zich trouwens in zijn laatste eeuw getransformeerde had naar een welwillend soort verlicht despotisme (ethisch kolonialisme). Die Japanse bezettingsperiode is voor onze historici en politici een boek dat zij liever niet inzien maar is voor Indonesië van een diepgaande invloed geweest. Naipaul (V.S., de Nobelprijs laureaat, in zijn boeken over o.a. Indonesië: *Beyond Belief*, 1997, en *Among the Believers*, 1981) verbaasde zich erover dat de moderne Indonesische staat in zoveel opzichten het product is van die toch relatief korte bezettingsperiode. De vraag die nooit gesteld werd of wordt: Moest aan de vele slachtoffers van die Japanse bezetting, met name de inheemse, geen recht geschieden? En moesten hun beulen en hun inheemse helpers daarvoor niet terecht staan in de oorlogstribunalen van Tokio? Mocht de Nederlandse overheid überhaupt pacteren met Soekarno c.s.?

De ‘geweldsontsporingen’ van *Indonesische zijde*: de racistische Bersiap (massamoorden op blanken, indo’s en chinezen); ook de vaak bestiale terreur die de kampongbewoner moest dwingen elk contact met de blanke te schuwen (lees bv. in Asbestemming van A.F.Th. van der Heijden, het verhaal over zijn vaders diensttijd in Nederlands-Indië, die zijn vriend, het kamponghoofd, na een nachtelijke overval terugvond als slachtafval); en de habituele woordbreuk van Indonesische zijde rond de handhaving van bij wapenstilstanden overeengekomen demarcatielijnen, waarbij irreguliere guerrilla’s Nederlandse soldaten vanuit hinderlagen vermoordden - dit alles is bij de excuses van de koning buiten beschouwing gelaten.

De bevolkingsdiversiteit van het in de loop van drie eeuwen bij elkaar veroverde Nederlands-Indië had tot haar recht moeten komen in een nieuwe staatkundige configuratie. Bijvoorbeeld in een federatief verband van autonome deelstaten met de mogelijkheid om te kiezen voor een onafhankelijke status (vgl. de dekolonisatie van wat nu de Maleisische Federatie is, een land als een klein soort Indonesië maar met een driemaal zo hoog bruto-binnenlands product per hoofd). De door de nationalistena afgedwongen en met geweld doorgevoerde staatsvorm legde in feite de macht bij Java, het eiland met de numerieke meerderheid en het staande leger, en maakte van de overige eilanden en etnische eenheden een soort (neo)kolonies waarin elk streven naar separatisme of naar een vorm van autonomie in federatief verband, desnoods met militaire

middelen werd onderdrukt. Zie Nieuw Guinea, zie de Zuid-Molukken (RMS), de Minahasa en alle overige in onze publieke nieuwsvoorziening gewoonlijk genegeerde etnische groepen in soortgelijke situaties en met soortgelijke ambities.

Ook de genocide op Nieuw Guinea (1969 - 1970) die het directe gevolg was van de mede door Nederland gefaciliteerde inlijving van dat gebiedsdeel bij Indonesië, bleef in de excuses van de koning onbenoemd. Rutte leverde een partijdige en dus foute tekst aan.

Vooraf dat laatste geeft een wel zeer wrange bijsmak aan de positieve ontvangst door onze pers en media van de excuses van de koning: De genocide-uitkomst van de gewelddadige inlijving van Westelijk Nieuw-Guinea die aan meer dan honderdduizend Papoeas het leven kostte, is in omvang ruwweg gelijk aan de genocide die voltrokken werd aan de Nederlandse Joden in '40-'45, die jaarlijks met veel emotie wordt herdacht. De Nieuw-Guinese genocide waarvoor wij wel een politieke medeverantwoordelijkheid dragen, is door ons consequent genegeerd.

Het a priori vergoelijken van de 'geweldsontsporingen' van het leger van de Indonesische nationalist (oorspronkelijk de TNR - Tentara Nasional Republik - later bekend als TNI - Tentara Nasional Indonesia), vaak aangeduid als 'guerrilla acties', is een opvallend kenmerk in de actuele discussie.

Een illustratief voorbeeld kan duidelijk maken waar we het over hebben:

In Zuid Celebes - het latere actiegebied van het Depot Speciale Troepen (DST) van (toen nog) luitenant Raymond Westerling, was door een vanuit Jogjakarta (de tijdelijke residentie van de regering van de 'Republik Indonesia') geïnitieerde terreurcampagne, het maatschappelijk leven vrijwel tot stilstand gekomen. Elke samenwerking, elk contact met het koloniaal gezag of met de tegenstanders van de 'Republik' kon op bestiale wijze worden afgestraft: Uit een nota van hoofdamtenaar B.J. Lambers over de terreur in Zuid-Celebes (december 1946) het volgende voorbeeld: *"Van een beambte die zijn werk bleef voortzetten werd diens zwangere vrouw levend de buik opengesneden, het kind werd uitgerukt en het hoofd daarvan werd afgehouden; de moeder werd na verdere mishandeling stervend achtergelaten."* Deze terreuractie (en denk niet dat dit excus uitzonderlijk was; de herinneringen van oud-Indischgasten ritselden van dit soort verhalen; denk ook aan de waarschuwing in het leger: val niet in handen van de terroristen die je vermoord achterlaten met je geslachtsdeel in je mond) was geen geïsoleerd op zich staand gebeuren maar onderdeel van een terreurcampagne die werd aangestuurd vanuit nationalistisch Jogjakarta ten einde de inrichting van de deelstaat "De Grote Oost" - waar Jogjakarta in het Linggadjati akkoord mee ingestemd had - te saboteren: *"Het doel van deze geheime strijd is doormiddel van moord naar vermogen verstoring te brengen in de strategie en veiligheid van de vijand"* (uit een buitgemaakt document). Om een eind te maken aan deze terreur die het openbare leven dreigde te verlammen, besloot luitenant gouverneur generaal ^{5.1.2.e} met medeweten van de Commissie Generaal (de hoogste vertegenwoordiger ter plaatse van de Nederlandse overheid) om het zgn. Depot Speciale Troepen (DST) in te zetten, een specialistische antiterreureenheid geleid door de in Engeland als commando opgeleide antiterreurspecialist **Westerling**. De zuiveringsacties van het DST werden, tot grote opluchting van vooral de lokale bevolking, een doorslaggevend succes. Die zuiveringsacties waarbij onder Westerlings commando ca. 500 terroristen standrechtelijk werden geëxecuteerd, zijn in de Indonesische propaganda uitgegroeit tot een campagne van massamoord waarbij ca. 40.000 burgers zouden zijn omgebracht. De Nederlandse overheid is jegens Westerling en zijn mannen laakbaar in gebreke gebleven door deze lasterpropaganda niet expliciet en publiekelijk te weerleggen.

De door de koning namens de Nederlandse regering gemaakte excuses voor de geweldsontsporingen van Nederlandse zijde - waarin de bestiale terreurdaden van Indonesische zijde waarvan hierboven een voorbeeld is aangehaald, dus geheel buiten beschouwingen zijn gelaten - zijn zo een klap in het gezicht van alle nog levende slachtoffers en nabestaanden van die jaren van rood-witte terreur. Dat het uitdelen van die klap werd toegeschoven naar de Koning is een abjecte bestuurlijke onbehoorlijkheid waarvoor onze volksvertegenwoordigers zich collectief

mogen schamen. De koning is onschendbaar, de minister is verantwoordelijk en u, volksvertegenwoordigers, u controleert de minister. U bent dus medeplichtig aan het leed dat met die excuses de voormalige Nederlands-Indische gemeenschap is aangedaan. Hoe u dat wilt rijmen met uw principes of uw morele geloofwaardigheid is uw eigen serieuze probleem.

Hoe nu verder?

Wel, het zou passend zijn als onze koning namens de Nederlandse overheid excuses aanbod aan de voormalig Nederlands-Indische gemeenschap in de brede zin des woords, voor het kleineren en negeren van hun lijden onder de Japanse en de rood-witte terreur, voor het aan hun lot overlaten van vele voormalige Nederlanders van gemend bloed, voor het onvoldoende beschermen en onvoldoende opkomen voor de belangen van etnische en religieuze minderheden zowel destijds als in het huidige Indonesië. En verder zou het passend zijn dat Nederland het bestaansrecht van de RMS (Republik Maluku Selatan) erkent en ook het recht erkent van de etnische bevolking van het voormalige Nederlands Nieuw Guinea op een eigen staat.

Tenslotte, het is daarbij **echt hoog tijd** dat de destijds ettelijke malen voor kapitein Westerling aangevraagde eervolle militaire onderscheiding, de militaire Willemsorde, aan hem alsnog postuum wordt toegekend. Dat zou een daad zijn van rechtvaardigheid jegens hem maar ook van fatsoen en genoegdoening jegens zijn nabestaanden.

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

5.1.2.e

Op 02-08-2025 20:35 CEST schreef 5.1.2.e <5.1.2.e@hetnet.nl>:

*Het doet mij deugd dat jij mijn tekst zo positief beoordeelt.
Ik ben benieuwd naar de uitkomst van het boekproject en zie daar naar uit.
We houden contact,*

5.1.2.e5.1.2.e

Op 2 aug 2025 om 20:30 5.1.2.e @wanadoo.fr het volgende geschreven:

5.1.2.e

*Veel dank voor jouw voortreffelijke, evenwichtige verklaring. Je hebt die op een prachtige wijze in een brede context geplaatst. Dat vergroot de overtuigingskracht ervan.
Ik kan de tekst op deze manier goed verwerken in het desbetreffende hoofdstuk.
Ik houd je op de hoogte van de voortgang van het boekproject.
Een mooie voortzetting van het weekend.
Hartelijke groet,*

5.1.2.e

MR. BAUKE GEERSING

DE ROBUUSTE WAARHEID OVER WESTERLING EN NEDERLANDS-INDIË

NIEUWE ONTHULLINGEN EN GETUIGENISSEN

ASPEKT

